

ли нѣщо — вижъ каква грѣшка си направилъ още днесъ. Минавашъ по улицата, Господъ ти казва: „Кажидна блага дума на този човѣкъ!“ Ти минешъ, заминешъ, не се спирашъ, но като се върнешъ дома си гърбътъ те боли. Защо? — Не си се спрѣлъ да кажешъ една блага дума. На другия день ти доиде една мисълъ да отидешъ при нѣкоя бѣдна вдовица; или нѣкое сираче, но ти се спирашъ, почешешъ се по главата, казвашъ си: е, нека отиде другъ нѣкой братъ, азъ имамъ работа сега. Не се минава дълго врѣме, и главата ти те заболява. Защо? — Тази вдовица е влѣзла въ главата ти. Ако ме слушате, нѣма да бждете хилави. Азъ гледамъ въ провинцията, нѣкой влѣзълъ въ вана, разтривать го, мажатъ го съ масло, лѣкуватъ го. Казвамъ: това не е правиятъ начинъ за лѣкуване. Не, ще рѣшимъ основно: като станемъ сутринъ, да се помолимъ Богу, да ни покаже, какъ да изврѣшимъ волята му, защото при туй изврѣшване волята Божия се обуславя моето умствено сърдечно и волево състояние. При изпълнение волята Божия ще се подобри даже и физическото ми състояние. А сега, на тукъ — на — тамъ, уволняватъ те, страдашъ. Защо? — За идеитѣ ми. Не ви уволняватъ за идеитѣ ви, а за погрешкитѣ ви.